

ци от Беломорска Тракия; 13. Пан., СЗ 1,5, обработваема земя; 14.Сб., от рум. вл., ниви и лозя; 15.Сам., СЗ 1,5; 16. Ор., от рум. вл., ниви, неуст.; 17. Тв., И 5, ливади (ГХХ); 18.Топ., ЮИ 1,8, ливади; 19. Б., З 1, стръмно, ниви; 20. Тр., от запис 1984 г.; 21. Из., Ю 31,3; 22. М.Ч.

Бозалък герен – Сб., ЮЗ 3, мочурливо място (ГХХ).

Бозалък чайр – 1.Б., С 1, ливади, ниви (ГХХ); 2. Кал., Ю 0,8, ливади.

Боз байр – Кер., ЮЗ 1,5, хълм с трева и драки. От цвета – *бозав*. ДИ: *Голѐмия Боз байр*.

Бѐзия юрт – Ж.в., С 0,5, преди – ливади, сега застроена „нова махала”. От тур. *юрт* ‘дворно място’.

Бѐзова могила – Ж.в., СЗ 1,5.

Бѐзова поляна – Коз., З 5, планинска поляна.

Бѐйчовото – Гл., от запис през 1984 г.

Бѐйчов трап – Ич., З 5.От ЛИ *Бойчо*.

Бѐклуджа – 1. Бл., С., река през селото, в миналото преминавала през западния край на селото, приток на р. Саждовица. От *bokluk* ‘смет, бунище’, умалително; 2.Г.Ч., С, Ю 0,5; 3. Сел., СЗ 3, ЮЗ 1,2, река, ляв приток на р. Тунджа. В нея изхвърляли боклука на с. Селиминово.

Боклѹка – Др., С 8,5, поляна до Калето. По предание там изхвърляли боклука от крепостта (СРТ).

Бок тепѐ – 1.Ор., И 2, остър връх, обрасъл с гора (ГХХ); 2. Сб., С 0,5 поляна и ниви във висока гориста местност.

Бѐлнѐва крѹша – Коз., Ю 5, ниви. От ПР И *Болнѐо* (ГХХ).

Болукчѐ – Г.Ч., СЗ 3, ниви, вел. От тур. *bolluk* ‘изобилие, широта, простор’.

Болукбашийска кория – Из., СИ 1,5. Вер. от *бюлюк башия* ‘офицер от османската армия, командир на рота’.

Бонурджика – Ст.р., И 0,5, равно, ниви.

Бѐнчовите ниви – Ж.в., Ю 6, ниви. От ЛИ *Бончо* (СРТ).

Бѐрето – Тв., С1,5, борови дървета, поникнали върху скала.

Бѐрза – Зап.

Бѐров дол – село в Сливенска околия, на 15,5 км от гр. Твърдица и на 25 км СЗ от гр. Сливен. С това име е от 1934 г.. Предишно име: *Чам дерѐ* (вж.). Във връзка с името на реката.

Бѐровдолска рекѐ – Б.д., СИ, Ю, река, десен приток на Беленска река. Предишно име: *Чам дере*. От *чам* ‘боров материал’.

Бѐровец₁ – Коз., С 4,5, поляна с туристическа хижа.

Бѐровец₂ – Коз., С 4,8, връх.

Борсѹшка дѹпка – Бл., С 6,5, поляна сред гора, в която има дупки, убежище на язовец (*борсук*) (СРТ).

Борѹка – 1.Кер., З 4, хълм; 2.Зай., от емл. рег., неуст.; 3. Стр.; 4. Бож., от емл. рег., ниви, гора; 5. М.Ч., И 0,5.